

Helseklage

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten

Vedtak i Statens helsepersonellnemnd

Dato: 6. april 2016
Saksnummer: 15/268
Klager: født 1983
Saken gjelder: Klage over Statens autorisasjonskontor for helsepersonells vedtak av 4. mai 2015 om avslag på søknad om autorisasjon som tannlege, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 48 a jf. § 48

Vedtak: Statens autorisasjonskontor for helsepersonells vedtak av 4. mai 2015 om avslaget på søknaden om autorisasjon som tannlege stadfestes.

Vedtaket omgjøres slik at klageren ikke lenger har lisens som tannlege.

Saksforholdet:

Klageren har en femårig utdanning som har ledet frem til tittelen «Doctor of Dental Medicine» fra University of Nis, Serbia (2002 - 2009). De to siste studieårene arbeidet klageren ved tannklinikken V ved siden av studiene. Fra 28. januar 2010 til 27. januar 2011 gjennomførte han turnustjeneste «internship» som tannlege ved W Hospital. Han avla 2. mars 2011 profesjoneksamen for «Doctor of Dental Medicine» for det serbiske helsedepartement. Fra 14. mars 2011 til 22. august 2011 arbeidet han som tannlege ved tannklinikken V. Han ble 7. desember 2012 registrert i The Register of the Serbian Dental Association.

Han gjennomførte og besto i perioden fra 23. september til 29. november 2013 Kurs i nasjonale fag for leger, tannleger og helsefagarbeidere. Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) godkjente 23. januar 2014 hans utdanning som likestilt med en akkreditert norsk bachelorgrad (180 studiepoeng) og i tillegg 120 studiepoeng på mastergradsnivå, til sammen som fem års høyere utdanning.

Han søkte 3. februar 2015 om norsk autorisasjon som tannlege. Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAK) (fra 1. januar 2016 Helsedirektoratet) avslø søknaden i vedtak av 4. mai 2015. SAK kom til at klageren ikke oppfylte vilkårene for autorisasjon som tannlege, jf. helsepersonelloven § 48 a. I samme vedtak ble klageren innvilget lisens som underordnet tannlege i to år. Klageren påklaget vedtaket i udatert brev mottatt i SAK 27. mai 2015. Ved udatert brev mottatt i SAK 27. august 2015 ettersendte klageren dokumentasjon til saken.

SAK fant ikke grunnlag for å endre sitt vedtak, og oversendte 28. september 2015 saken til Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

Statens autorisasjonskontor for helsepersonell viser til at klagerens utdanning avviker fra norsk tannlegeutdanning innen teoretiske fag og delemner og klinisk praktisk undervisning. Han har ikke dokumentert yrkeserfaring som alene kan kompensere for forskjeller og avvik påvist i hans utdanning, eller fylle vilkårene til nødvendig kyndighet. Han anbefales å gjennomføre et år veiledet praksis ved en tannklinikk med et bredt og generelt pasientgrunnlag.

Ved oversendelsen til nemnda bemerker SAK at klageren har dokumentert å ha skrevet og bestått en oppgave med tittelen «Prevention of Parodontopathies» i det avsluttende semesteret av sin utdanning. Denne tilsvarer norsk masteroppgave. Ut fra den fremlagte dokumentasjon kan SAK vanskelig se at emnet odontologiske materialer er av et slikt omfang i klagerens utdanning at det kan anses som dekket sammenlignet med norsk utdanning.

Klageren viser til at han har et femårig studium på universitetsnivå som er jevngodt med en mastergrad.

Han er uenig i SAKs vurdering av hans utdanning innen faget odontologiske materialer. Han viser til at han hadde dette faget som valgfag (dentistry materials). Faget inngår dessuten i dental diseases I som gikk over tre semester og hadde egen prøveeksamen som måtte bestås før man kunne begynne på femte semester av utdanningen. Faget inngår også i undervisningen i andre fag som protetik (dental prosthetics - materials I og II), tannsykdommer (dental diseases I), tannsykdommer II (dental diseases II clinic) og children's dentistry.

Klageren mener det faglige råd SAK har lagt til grunn for vurdering av utdanninger fra Serbia til dels er utdatert. Utdanningene i Serbia har utviklet seg fra hvordan det var i det tidligere Jugoslavia. Nå begynner de med pasientbehandling allerede i fjerde studieår, slik at han sammen med femte studieår og turnus har hatt tre års klinisk arbeid med pasienter. I tillegg arbeidet han med studentlisens de to siste studieårene, minst 20 timer i uken, under veiledning.

Statens helsepersonellnemnds vurdering:

Nemnda har vurdert om klageren har rett til autorisasjon som tannlege, jf. helsepersonelloven § 48 a.

Jevngod utdanning

Etter helsepersonelloven § 48 a første bokstav c vil klageren ha rett til norsk autorisasjon som tannlege dersom han har «gjennomført utdanning og bestått utenlandsk eksamen som anerkjennes som jevngod med tilsvarende norsk utdanning og eksamen».

Bestemmelsen gir anvisning på en sammenligning mellom den utenlandske og den norske utdanningen. Det er ikke et vilkår for rett til norsk autorisasjon at utdanningene skal ha helt sammenfallende innhold. Det avgjørende for nemnda er om klagerens utdanning har et omfang og et faglig innhold som gjør at den kan anses som jevngod med norsk tannlegeutdanning.

Den norske tannlegeutdanningen er en femårig masterutdanning på universitetsnivå som utgjør 300 studiepoeng. Utdanningen består av en grunnutdanning i medisin samt en spesialutdanning i odontologi som utgjør omtrent 180 studiepoeng. Formålet med tannlegeutdanningen er å gjøre yrkesutøveren i stand til å utøve pasientrettet og tverrfaglig arbeid i helsetjenesten innen forebygging, diagnostisering og behandling av misdannelser og sykdom i tennene, munnen, kjeven og det omgivende vev. I tillegg skal en tannlege ha kompetanse innen undervisning, fagutvikling, forskning og formidlingsarbeid.

Omfanget av norsk tannlegeutdanning varierer noe studiestedene imellom. Nemnda har fått opplyst omfanget av odontologistudiet og fordelingen mellom praksis og teori ved Universitetet i Oslo (UiO) i e-post av 11. november 2014, ved Universitetet i Tromsø (UiT) i e-post av 17. november 2014 og ved Universitetet i Bergen (UiB) i e-post av 26. november 2014, jf. SHPN-15-20. Ved UiO skal studentenes arbeidsuke tilsvare cirka 40 timer. Hvert studieår er på 40 uker, slik at fem års studier utgjør cirka 8000 timer, inkludert selvstudier og praksis. Praksis utgjør cirka 2600 timer. Ved UiT utgjør utdanningen 4710 timer undervisning, hvorav 1880 timer er praksis. Ved UiB har utdanningen et omfang på 4563 timer, hvorav 2334 timer er praksis. Antall timer selvstudier ved UiB og UiT er ikke dokumentert, men anslås å være høyt. Nemnda legger etter dette til grunn at norsk tannlegeutdanning har en samlet studiebelastning på minst 4500 timer, hvorav cirka halvparten er praksis. Egenstudier kommer i tillegg.

Det kan være vanskelig å foreta en sammenligning av norsk og utenlandsk utdanning, blant annet ved at de gjeldende studieplanene ved de norske universitetene ikke er helt sammenfallende i innhold og vektning av de ulike fag, og ved at forskjellige emnetitler i de to lands utdanninger kan gi inntrykk av ulikhet, selv om dette ikke er tilfellet.

Klageren har en femårig utdanning som «Doctor of dental medicine» fra Serbia. I tråd med NOKUTs vurdering av 7. mai 2015 legger nemnda til grunn at utdanningen er på samme nivå og av samme lengde som norsk tannlegeutdanning.

Med utgangspunkt i klagerens «Certificate» fra universitetet i Nis og den tilhørende «Curriculum Undergraduate Studies of Dentistry» har nemnda beregnet omfanget av klagerens utdanning til å utgjøre totalt 1680 timer teori og 2655 timer praksisundervisning (laboratorium, demonstrasjoner og praksis), totalt 4335 timer. Klagerens utdanning har samlet sett et mindre omfang enn norsk tannlegeutdanning, og den inneholder vesentlig færre timer teori.

Nemnda har sammenlignet fagplanene fra de norske tannlegeutdanningene og vurdert fremlagt dokumentasjon fra klageren opp mot disse. Sentrale emner i norsk tannlegeutdanning er oral biologi, oral mikrobiologi, oral patologi, oral farmakologi, odontologiske biomaterialer og samfunnsodontologi. Klagerens utdanning har et større fokus på generelle medisinske fag enn den norske tannlegeutdanningen. Dette vil gå på bekostning av muligheten for dypning i tannlegefag. Omfanget av emnene oral biologi, oral mikrobiologi, oral farmakologi og oral patologi er en del mindre i klagerens utdanning enn i den norske utdanningen. Omfanget av emnet odontologiske biomaterialer, som i klagerens utdanning utgjør 30 timer og i tillegg er innbakt i andre emner, er betydelig mindre i klagerens utdanning enn i den norske utdanningen der dette emnet utgjør 480 timer. Emner innen samfunnsodontologi er ikke tilstrekkelig dekket i klagerens utdanning.

Klinisk praksis er en sentral del av norsk tannlegeutdanning. Klagerens praksisundervisning omfatter både laboratorieøvelser, demonstrasjoner og klinisk praksis. Klageren har anført at praksis i fjerde og femte studieår er klinisk praksis med pasienter. Dette finner støtte i fagplanen. Praksis disse to siste årene av utdanningen utgjør 1155 timer, men bare 840 timer kan etter nemndas vurdering anses å være klinisk arbeid med pasienter. Til sammenligning har den norske utdanningen ca. 2250 timer klinisk praksis. Omfanget av klinisk praksis i klagerens utdanning er således betydelig mindre enn i den norske tannlegeutdanningen. Det er ikke dokumentert at klageren har hatt teori eller praksis i gerodontologi i sin utdanning.

Nemnda har kommet til at klagerens utdanning ikke er jevngod med norsk tannlegeutdanning, og han har ikke rett til autorisasjon som tannlege etter helsepersonelloven § 48 a første ledd bokstav c.

Nødvendig kyndighet

Etter helsepersonelloven § 48 a første ledd bokstav d vil klageren ha rett til autorisasjon som tannlege dersom han «har godtgjort å ha den nødvendige kyndighet ved bestått eksamen i helsefaglig utdanning, og tilleggsutdanning eller yrkesutdanning».

Han har gjennomført et års turnustjeneste (internship) ved W Hospital og arbeidet i fem måneder som ferdig utdannet tannlege ved tannklinikken V. Praksis fra tiden før klageren var ferdig utdannet tannlege kan ikke tillegges vekt ved vurderingen. Manglene i klagerens utdanning er uansett av en slik art og et slikt omfang at yrkeserfaring alene ikke kan kompensere for manglene. Det vil være nødvendig med ytterligere teoretisk og praktisk undervisning i odontologi.

Klageren har ikke dokumentert å ha den nødvendige kyndighet, og han har ikke rett til autorisasjon som tannlege etter helsepersonelloven § 48 a første ledd bokstav d.

Lisens

Klageren er av SAK innvilget lisens som underordnet tannlege i to år, med hjemmel i helsepersonelloven §§ 49 og 53. Etter nemndas syn er det ikke anledning til å gi klageren slik lisens.

Lisens kan i første rekke gis til søkere som trenger klinisk tjeneste for å kvalifisere seg til full autorisasjon, og til studenter i slutten av studietiden, jf. Ot.prp. nr 13(1998-99) siden 243. Etter nemndas vurdering vil lisens også være aktuelt for personer som har enkelte mindre mangler i sin utdanning før de oppnår full autorisasjon.

Det fremgår av helsepersonelloven § 49 at lisens bare kan gis til helsepersonell som er skikket ut fra lisensens art og omfang. Kravet til skikkethet i § 49 må ses i sammenheng med kravet til nødvendig kyndighet i § 48 a første ledd bokstav d. En forutsetning for å gi lisens etter helsepersonelloven § 49 er etter nemndas syn at helsepersonellens kunnskaper ligger nært opp til kompetansekravene etter § 48.

Etter nemndas syn er ikke klageren skikket for lisens når han, som nemnda har kommet til ovenfor har betydelige mangler i sin utdanning sammenlignet med norsk tannlegeutdanning. Nemnda viser spesielt til manglene i den teoretiske del av klagerens utdanningen. SAK har beregnet at klageren har hatt 555 timer undervisning innenfor de rene odontologiske emner. Det avviker i stor grad fra den norske utdanningen hvor timetallet for teoretisk undervisning innen odontologiske emner er 1599 timer. Dette er mangler som etter sin art ikke kan

kompenseres for gjennom klinisk praksis, det er nødvendig med ytterligere teoretisk utdanning.

Klageren oppfyller ikke vilkårene for lisens og SAKs vedtak av 4. mai 2015 er ugyldig for så vidt gjelder lisens. På dette grunnlag omgjør nemnda den delen av vedtaket som gjelder lisens, jf. forvaltningsloven § 35 annet ledd jf. første ledd bokstav c, slik at klageren ikke lenger har lisens som tannlege.

*

Klagen har ikke ført frem.

Klageren kan søke opptak ved Kvalifiseringsprogrammet for tannleger med utdanning utenfor EU/EØS-området ved Universitetet i Bergen. Han kan eventuelt søke opptak ved en annen norsk utdanningsinstitusjon som tilbyr tannlegeutdanning gjennom www.samordnaopptak.no, og deretter eventuelt søke fritak for enkelte fag på bakgrunn av sin utdanning.

Hans Hugo
Kristoffersen

Leif Otto Østerbø

Anne Marie Due

Marte Kvittum
Tangen

Øystein Kilander

Ingunn Skre

Atle Larsen

Vedtaket er signert i felles protokoll for nemndmøte 5. og 6. april 2016, og har derfor ingen egen signatur.